

14

USTAWA

z dnia 12 lutego 1970 r.

o ustanowieniu polskiej strefy rybołówstwa morskiego.

Art. 1. Ustanawia się na obszarze wód morskich polską strefę rybołówstwa morskiego.

Art. 2. 1. Polska strefa rybołówstwa morskiego jest położona na zewnątrz od granicy polskiego morza terytorialnego i sięga do linii oddalonej o 12 mil morskich od linii podstawowej, od której jest mierzona szerokość polskiego morza terytorialnego.

2. Bocznymi granicami polskiej strefy rybołówstwa morskiego są:

w Zatoce Gdańskiej — linia prosta stanowiąca przedłużenie linii granicy pomiędzy morzem terytorialnym Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a morzem terytorialnym Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich do punktu o współ-

rzędnych: $54^{\circ} 36' 15''$ szerokości geograficznej północnej i $19^{\circ} 24' 22''$ długości geograficznej wschodniej,

w Zatoce Pomorskiej — linia prosta stanowiąca przedłużenie linii granicy pomiędzy morzem terytorialnym Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a morzem terytorialnym Niemieckiej Republiki Demokratycznej do punktu o współrzędnych: $54^{\circ} 07' 37''$ szerokości geograficznej północnej oraz $14^{\circ} 16' 51''$ długości geograficznej wschodniej.

Art. 3. 1. Na obszarze polskiej strefy rybołówstwa morskiego mają prawo uprawiać rybołówstwo morskie wyłącznie polskie statki rybackie.

2. Na obszarze polskiej strefy rybołówstwa morskiego w granicach od 6 do 12 mili morskiej, licząc od linii podsta-

wowej, mają prawo uprawiać rybołówstwo morskie również statki rybackie państw, które tradycyjnie dokonywały połowów na tym obszarze, jeżeli umowa międzynarodowa zawarta przez Polską Rzeczpospolitą Ludową z danym państwem prawo takie przewiduje.

3. Na obszarze polskiej strefy rybołówstwa morskiego w granicach od 3 do 6 mili morskiej, licząc od linii podstawowej, mają prawo uprawiać rybołówstwo morskie w okresie przejściowym statki rybackie państw, które tradycyjnie dokonywały połowów na tym obszarze, jeżeli umowa międzynarodowa zawarta przez Polską Rzeczpospolitą Ludową z danym państwem prawo takie przewiduje.

Art. 4. 1. Kierownik obcego statku rybackiego, który dokonuje połowu na obszarze polskiej strefy rybołówstwa morskiego, nie będąc do tego uprawniony w myśl art. 3 ust. 2 lub 3

— podlega karze aresztu do 3 miesięcy albo karze grzywny do 5.000 zł lub obu tym karom łącznie.

2. W razie powtórnego dopuszczenia się w ciągu 2 lat czynu określonego w ust. 1 — kierownik obcego statku rybackiego podlega karze pozbawienia wolności do 1 roku lub karze grzywny w wysokości od 500 zł do 25.000 zł albo karze pozbawienia wolności do 1 roku i karze grzywny w wysokości od 25.000 zł do 100.000 zł.

3. W przypadkach określonych w ust. 1 i 2 organ orzekający może ponadto orzec przepadek sprzętu rybackiego i złowionych ryb, choćby nie były one własnością sprawcy.

4. Do orzekania w sprawach określonych w ust. 1 właściwe są kolegia do spraw wykroczeń przy urzędach morskich, które orzekają w trybie przepisów o postępowaniu w sprawach o wykroczenia.

Art. 5. 1. W sprawach nie uregulowanych w art. 3 i 4 do uprawiania rybołówstwa morskiego i przebywania obcych statków rybackich na obszarze polskiej strefy rybołówstwa morskiego stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 21 maja 1963 r. o rybołówstwie morskim (Dz. U. Nr 22, poz. 115).

2. Nadzór nad przestrzeganiem prawa uprawiania rybołówstwa na wodach polskiej strefy rybołówstwa morskiego sprawują Wojska Ochrony Pogranicza — niezależnie od uprawnień urzędów morskich.

Art. 6. W art. 44 ustawy z dnia 21 maja 1963 r. o rybołówstwie morskim (Dz. U. Nr 22, poz. 115) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i wyrazy: „art. 40 ust. 1” zastępuje się wyrazami: „art. 40”;
- 2) dodaje się nowy ust. 2 w brzmieniu:
„2. W przypadkach określonych w art. 40 przepadek sprzętu rybackiego i złowionych ryb można orzec, choćby nie były one własnością sprawcy.”

Art. 7. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1971 r.

Przewodniczący Rady Państwa: *M. Spychalski*
Sekretarz Rady Państwa: *L. Stasiak*